

са вѣше загубилъ, и сега са е пакъ
намѣрилъ.

ПОЛЕЗНИ ПРАВОУЧЕНІЯТА.

а. Прегрѣшеніята оублѣчатъ челоуѣка въ голѣ-
мо бѣдствіе.

Това видимъ ни на блѣднѣтъ сѣнъ, дѣ-
то той впѣдналъ въ такава сиромашіа, цото
желалъ да са насыти ѿ жѣладатъ, дѣто и сасъ
него храніли свиніето и не можилъ да полѣчи.

б. Когà падни челоуѣкъ въ нѣкое прегрѣшеніе
долженъ е тѣтаѣи да са покай.

Натова са наѣчаваме ни ѿ примѣратъ на-
блѣднѣтъ сѣнъ, зацо той са забарналъ камто
своатъ си отѣцъ и рекалъ нѣмѣ: Отчѣ! азъ согрѣ-
шихъ на небѣто и предъ тебе.

г. Който принѣса истинно поканіе той са
примирава сасъ Бѣга.

Зацо тѣка на мѣсто отѣцатъ на блѣднѣ-
атъ сѣнъ дръгій не мѣжи да са разѣмѣй, Освѣнь
премилосердый Бѣгъ дѣто той и на небѣто и на
землаѣта е отѣцъ.

Благочестіви размышленіята.

Блѣднѣтъ сѣнъ кога разсѣпалъ бащеното
си имѣніе, желалъ напоконъ да иде жѣлаѣъ сасъ